

MINISTERSTWO
SPORTU I TURYSTYKI
Departament Turystyki

Warszawa, 2. marca 2016 r.

DT-II/ 021 / 5 /2016/KKF/ 3

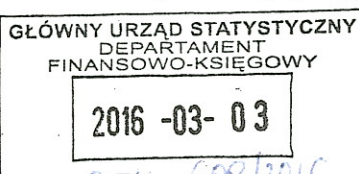
Małgorzata Sołtyszewska
Dyrektor Departamentu Finansowo-
Księgowego
Al. Niepodległości 208
00-925 Warszawa

P. Nowak, M. Borychaj
3.03.2016 r. Kłobucki

W odpowiedzi na pismo z dnia 22 lutego 2016 r. w sprawie planowanego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem jest „Kompleksowa obsługa spotkań oraz wydarzeń organizowanych przez Główny Urząd Statystyczny w Warszawie”, w związku z prośbą o opinię w zakresie zakwalifikowania przedmiotu zamówienia jako usługi turystycznej, którą mogą świadczyć jedynie podmioty wpisane do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, Departament Turystyki Ministerstwa Sportu i Turystyki przesyła poniższe stanowisko w przedmiotowej sprawie.

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 187), działalność gospodarcza w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga uzyskania wpisu w rejestrze organizatorów turystyki i pośredników turystycznych. Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.), jeżeli przepis odrębnej ustawy stanowi, że dany rodzaj działalności jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, przedsiębiorca może wykonywać tę działalność, jeżeli spełnia szczególne warunki określone przepisami tej odrębnej ustawy i po uzyskaniu wpisu w rejestrze działalności regulowanej.

Zgodnie z przepisami art. 3 pkt 4, 5 i 6 ustawy o usługach turystycznych organizator turystyki to przedsiębiorca, którego działalność polega na organizowaniu imprez turystycznych, czyli przygotowywaniu lub oferowaniu, a także realizacji imprez turystycznych, a pośrednik turystyczny to przedsiębiorca, którego działalność polega na wykonywaniu, na zlecenie klienta, czynności faktycznych i prawnych związanych z zawieraniem umów o świadczenie usług turystycznych. Zgodnie z art. 3 pkt 2 ww. ustawy przez imprezę turystyczną należy rozumieć co najmniej dwie usługi turystyczne tworzące jednolity program i objęte wspólną ceną, jeżeli usługi te obejmują nocleg lub trwają

ponad 24 godziny albo jeżeli program przewiduje zmianę miejsca pobytu. Natomiast, zgodnie z art. 3 pkt 1 tej ustawy, usługami turystycznymi są usługi przewodnickie, usługi hotelarskie oraz wszystkie inne usługi świadczone turystom lub odwiedzającym. Jednocześnie przepis art. 3 pkt 8 ustawy o usługach turystycznych, definiuje usługi hotelarskie jako krótkotrwałe, ogólnie dostępne wynajmowanie domów, mieszkań, pokoi, miejsc noclegowych, a także miejsc na ustawienie namiotów lub przyczep samochodowych oraz świadczenie, w obrębie obiektu, usług z tym związanych.

W świetle ww. przepisu art. 3 pkt 8 ustawy o usługach turystycznych, nawet kompleksowe usługi świadczone w obrębie jednego obiektu świadczącego usługi hotelarskie, należy zakwalifikować jako usługę hotelarską. Jednocześnie, w świetle ww. przepisu art. 3 pkt 2 ustawy o usługach turystycznych, usługi zakwalifikowane jako usługa hotelarska, nie wyczerpują definicji imprezy turystycznej. W związku z powyższym działalność polegająca na świadczeniu wyłącznie usługi hotelarskiej nie jest objęta dyspozycją art. 4 ust. 1 ustawy o usługach turystycznych i nie wymaga uzyskania wpisu w rejestrze organizatorów turystyki i pośredników turystycznych. Należy jednak podkreślić, że w przypadku połączenia usługi hotelarskiej z inną usługą świadczoną turyście poza obrębem obiektu, wyczerpana zostaje definicja imprezy turystycznej, a co za tym idzie konieczne jest uzyskanie wpisu do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych.

Z otrzymanego pisma wynika, że przedmiot planowanego zamówienia obejmuje między innymi działania polegające na organizacji spotkań, rezerwacji miejsca wydarzenia, rezerwacji sal i wyposażenia, zapewnieniu noclegów i wyżywienia, przygotowaniu imprez kulturalnych towarzyszących wybranym wydarzeniom oraz zapewnieniu usług transportowych dla uczestników spotkań w miejscu docelowym.

Zgodnie z ustawą o usługach turystycznych, stwierdzenie, że dany pakiet usług stanowi imprezę turystyczną wynikać powinno z obiektywnej analizy czy ww. pakiet usług oraz jego przygotowywanie, oferowanie jak też realizacja odpowiadają ww. definicjom zawartym w ustawie o usługach turystycznych.

Kluczową kwestią jest również zakwalifikowanie jako turystów uczestników spotkań oraz wydarzeń organizowanych przez Główny Urząd Statystyczny w Warszawie. W opinii Departamentu Turystyki MSiT definicja turysty zawarta w art. 3 pkt 9 ustawy o usługach turystycznych, nie wyklucza uczestników szkoleń, kongresów, konferencji i spotkań firmowych z zakresu pojęciowego tego terminu. Art. 3 pkt 9 ww. ustawy definiuje turystę jako osobę, która podróżuje do innej miejscowości poza swoim stałym miejscem pobytu na okres nieprzekraczający 12 miesięcy, dla której celem podróży nie jest podjęcie stałej pracy w odwiedzanej miejscowości i która korzysta z noclegu przynajmniej przez jedną noc. W świetle powyższego, należy stwierdzić, że ustawa o usługach turystycznych nie ogranicza definicji turysty do osób podróżujących w celach wypoczynkowych czy też rekreacyjnych, a w konsekwencji nie wyklucza z zakresu pojęciowego imprezy turystycznej wyjazdów służbowych. Bez znaczenia dla kwalifikacji prawnej imprezy turystycznej, pozostaje więc cel wyjazdu, jeśli celem pobytu w odwiedzanej miejscowości nie jest podjęcie stałej pracy przez uczestników wyjazdu.

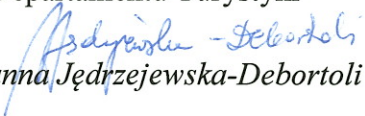
W opinii Departamentu Turystyki MSiT, działalność polegającą na kompleksowej organizacji szkoleń, kongresów, konferencji i spotkań firmowych, które wyczerpują definicję imprezy turystycznej, o której mowa w art. 3 pkt 2 ustawy o usługach turystycznych, należy

zakwalifikować jako działalność regulowaną, o której mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy i art. 64 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Niezależnie od powyższej opinii należy podkreślić, że nowa dyrektywa PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniająca rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylająca dyrektywę Rady 90/314/EWG, zakłada wyłączenie podróży służbowych z zakresu jej obowiązywania. Wyłączenie będzie dotyczyć umów ogólnych, strukturalnych, zawartych pomiędzy przedsiębiorcą przyjmującym zlecenie (np. biurem podróży) a podmiotem zlecającym organizację wielu wyjazdów służbowych (obejmujących np. rezerwację lotu, hotelu) dla pracowników danego podmiotu lub jego partnerów. Po uchwaleniu nowej ustawy o usługach turystycznych, która będzie wdrażała do polskiego porządku prawnego ww. nową dyrektywę, ww. wyjazdy o charakterze typowo biznesowym zostaną wyłączone spod zakresu jej obowiązywania. Państwa członkowskie UE są zobowiązane do uchwalenia i publikacji nowych przepisów krajowych wdrażających dyrektywę do 1 stycznia 2018 r. Jednocześnie, nowe przepisy krajowe wdrażające dyrektywę będą stosowane od dnia 1 lipca 2018 r. (wymóg 6-miesięcznego *vacatio legis*).

DYREKTOR

Departamentu Turystyki

Joanna Jędrzejewska-Debortoli